

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

**Матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції,
присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного
університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України**

**«ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ
ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ
У ВМ(Ф)НЗ III-IV РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ»**

**26-27 КВІТНЯ 2012 РОКУ
М. ТЕРНОПІЛЬ**

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2012

УДК 614.253.52 (07.07)

Відповідальний за випуск: проф. Мисула І. Р.

Впровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу у ВМ(Ф)НЗ III-IV рівнів акредитації : матеріали Всеукр. наук. навч.-метод. конф. присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету (Тернопіль, 26–27 трав. 2012 р.). – Тернопіль : ТДМУ, 2012. – 600 с.

концепцій, пошуком аналогів із сучасних освітніх міждисциплінарних інтеграційних процесів. Пошуки сучасних новітніх педагогічних технологій обумовили використання західноєвропейської і особливо американської освітніх концепцій, що дозволило переглянути і оновити існуючу систему навчання, доповнити її новим нетрадиційним змістом та залучати нові підходи у подачі навчального матеріалу.

Складовою забезпечення впровадження в роботу викладачів Вищих медичних закладів сучасних технологій навчання є розроблення модульно-розвивальних завдань для самостійної роботи студентів, метою яких є контроль якості знань, який повинен забезпечити якісне оволодіння навчальним матеріалом. В перелік певної групи завдань підготовлених для виконання під час самостійної роботи студентами, до кожного тематично-змістового модуля входять повинні входити ці модульно-розвивальні завдання, за результатами виконання яких, при перевірці, викладач має можливість правильно та об'єктивно оцінити, визначити і охарактеризувати рівні якості засвоєння знань і творчої активності студентів. При умові виконання завдань малими творчими групами, аналіз визначення рівня засвоєння навчального матеріалу буде складнішим, але він визначиться на семінарсько-практичних заняттях, на основі презентування виконаних модульно-розвивальних завдань кожною творчою групою та забезпеченням роботи спеціальної аналітичної групи «викладачів – критиків».

Виконання модульно-розвивальних завдань, які можуть виконуватись як самостійно окремими студентами так і групами, у них формуються уміння і навички самоосвіти, відповідна мотивація і розуміння навчального матеріалу завдяки широкому використанню навчально-методичної літератури, конспектів з лекційного курсу .

Розв'язання таких завдань забезпечує активність навчальної діяльності студентів в аудиторній і поза-аудиторній роботі, в них формується творчий підхід при прийнятті рішень, вміння розроблювати і застосовувати наукові обґрунтування, деталізувати деякі поняття з метою інтенсифікації процесу навчання та поглиблення знань. При цьому функції викладача вбирають в себе функції від інформаційно – консультативної до координуючої роботи.

Отже, на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України інтенсифікація навчального процесу стає актуальною проблемою професійної підготовки студентів медиків. Її розв'язання спрямоване на задоволення потреб суспільства в активних і творчих спеціалістах, які мали б ґрунтовну теоретичну та практичну підготовку з обраного фаху, могли самостійно приймати рішення, пов'язані з професійною діяльністю, щоб цілеспрямовано створювати інтелектуальні й матеріальні цінності в майбутньому. Молодий спеціаліст має чітко усвідомлювати, що з отриманням диплома процес його професійної зрілості не закінчується. Починається серйозна самостійна робота з постійного оновлення своїх знань, швидкого адаптування до нових умов професійної діяльності.

Література.

1. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи. – К. : Знання, 2005. – 486 с.
2. Семенча І.Є. Педагогіка і психологія вищої школи. – К. : Знання, 2002. – 322с.
3. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи. – К. : «Академвидав», 2006. – 352 с.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ НА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ

В. Ю. Анісімов

Одеський національний медичний університет

PROSPECTS OF DISTANCE EDUCATION IMPLEMENTATION IN PHARMACEUTICAL SPECIALTIES

V. Yu. Anisimov

Odessa National Medical University

Дистанційна освіта (ДО) – високотехнологічний продукт науково-технічної революції, що широко використовує сучасні інформаційні технології. На сьогодні дистанційна форма навчання активно

впроваджується в систему вищої фармацевтичної освіти. Тому особлива увага приділяється способам, перспективам, а також рівням впровадження даної системи. Виникла необхідність проведення моніторингу і вироблення чіткої стратегії використання ДО в системі фармацевтичної освіти. Визначено найперспективніші напрямки впровадження ДО у фармацевтичну освіту.

Distance Learning (DL) is a high-tech product of the technological revolution, widely using modern information technologies. Currently, distance learning is being promoted to higher pharmaceutical education. Therefore, special attention is paid to the methods, perspectives and levels of implementation of the system. There is a need to monitor and develop a clear strategy for the use of DL in the system of pharmaceutical education. The are identified the most promising areas of implementation to the pharmaceutical sector.

Вступ. Дистанційна освіта (ДО) являє собою високотехнологічний продукт який усмоктує в себе комп'ютерні й Інтернет-технології навчання. Сучасні технології є сполучною ланкою між студентом і викладачем, який можуть розділяти тисячі кілометрів. Навчання ведеться по корпоративній мережі, мережі Інтернет, e-mail та за допомогою інших сучасних засобів зв'язку. Широко використовуються інструменти, що дозволяють проводити онлайн заходи, за допомогою передачі відео, аудіо інформації. Учасникам доступний набір визначених інструментів таких як відеоконференцзв'язок, чат, обмін файлами, презентації та ін.

Основна частина. Одним із самих перспективних на теперішній момент спосіб використання системи ДО є підвищення кваліфікації в області фармації. Ця система також може бути використана в навчанні провізорів-інтернів і магістрів. Для здійснення проекту необхідна наявність ретельно розроблених навчальних програм і дуже якісних електронних посібників. Лекційні і семінарські заняття можна проводити за допомогою відеоконференцзв'язку. Що стосується практичних занять, то тут необхідно безпосередня присутність слухачів і студентів в навчальних аудиторіях.

Для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу можна використовувати, як оперативний (убудований у навчальний матеріал і контроль з боку викладача), так і відстрочений контроль знань (тестовий контроль, курсова робота, реферат, письмові іспити, дипломна робота). Для контролю якості засвоєння знань студентами здійснюється постійний моніторинг. Контроль і атестація студентів здійснюється з використанням електронних засобів або традиційних способів в основному для підсумкової атестації.

На наш погляд зовсім не обов'язково створювати регіональні центри дистанційної освіти, оскільки зібрати слухачів у певному місці навіть у межах одному району становить дуже складну задачу та обмежує систему ДО територіальними рамками. Слухачі можуть виходити на відеоконференцзв'язок безпосередньо з місця свого перебування. Якщо бажаючи одержати дану послугу знаходяться в регіонах з поганим станом засобів зв'язку (віддалені райони області) має сенс мати розроблені курси і варіанти кейса-технології – CD-ROM, друковані й електронні посібники, засоби контролю і т.д. Тобто, мати і варіант по типу заочного.

Висновки. Таким чином впровадження ДО в системі вищої фармацевтичної освіти становить складну, але досить перспективну задачу яка потребує ретельної методичної і інформаційної підготовки. Але незважаючи на усі переваги ДО, специфіка підготовки провізорів потребує практичної підготовки, тому відвідування практичних занять провізорами-інтернами та слухачами курсів в системі ДО повинно мати місце.

Література.

1. Кремень В.Г. Дистанційна освіта – перспективний шлях розв'язання сучасних проблем розвитку професійної освіти / В.Г. Кремень // Вісник Акад. дистанційної освіти. – 2003. – № 1. – С 4-11.
2. Сисоєва О.С. Методологічні проблеми дистанційного навчання / О.С. Сисоєва // Вісник Акад. дистанційної освіти. – 2004. – № 2. – С 21-28.
3. Мазур М.П. Розвиток дистанційного навчання в Україні як складової інформатизації сучасного суспільства / М.П. Мазур // Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. – 2007. – №1. – С. 71-75.